

takker den højtærede Ordfører for hans Udtalelser, til hvilke jeg ganske kan henholde mig". Den Opfattelse af Loven af 7. August, som jeg her har gengivet, var altsaa et Udtryk for, hvorledes alle Rigsdagens Partier og Indenrigsministeren den Gang saa paa Loven.

Foss: Jeg har bedt om Ordet for en lille Berigtigelse, idet den højtærede Minister i sin Tale nævnede Spørgsmaalet om det i Sverige indkøbte Brænde og i den Anledning udtalte, at dette Indkøb var anbefalet fra Industriraadets Side, fra den skandinaviske Vareudvekslingsdelegation og af Direktør Gregersen. Jeg maa gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at dette beror paa en Misforstaaelse, en Fejltagelse. Der foreligger ingen Anbefaling fra Industriraadets Side, ikke en Gang nogen Udtalelse derom; der foreligger ingen Anbefaling fra den skandinaviske Vareudvekslingsdelegation, og fra Direktør Gregersens Side foreligger der det modsatte af en Anbefaling, idet han som Sekretær i det af Indenrigsministeren nedsatte særlige Udvalg, for hvilket Kontorchef Sthyr i Indenrigsministeriet var Formand, og som rejste til Sverige for at undersøge Spørgsmaalet om Indkøb af Brænde, har fraraadet det. Indkøbet af Brænde skete gennem to Medlemmer af Brændselskommissionen, 2 eller 3; i hvert Fald erindrer jeg, at Hofjægermester Neergaard og Skovrider Hillerup senere rejste til Sverige for efter Ministerens Ønske at købe Brænde, saa at disse Udtalelser fra Indenrigsministerens Side beror paa en absolut Misforstaaelse.

Harald Jensen: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) henviste mig til, hvad der stod i Mindretallets Betænkning, og til sine egne Udtalelser, hvoraf det skulde fremgaa, at det ikke var Flertallets Hensigt ved at søge Loven af 7. August fjernet dermed at overlade Befolkningen til Udbygning og Plyndring, og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sluttede sig dertil. Jeg skal sige dertil, at jeg har læst Betænkningen, og jeg har nøje mærket mig, hvad det ærede Medlem udtalte, og jeg ser saaledes paa Sagen, at jeg ved, at i de Befolkningslag, som repræsenteres af de ærede Medlemmer, har der gennem Krigen Aar været en Uvillie mod Loven af 7. August, en Uvillie, hvorfra Vinden ofte har baaret her ind i Tingene. Under disse Forhold foretrækker jeg trods det, at jeg aldeles ikke tvivler om den gode Villie, der ligger bagved Ordene, dog at holde mig til den Regering

og den Lov, der har bevirket, at vi er kommet igennem Krigsaarene saa godt, som sket er.

Hauch: Den højtærede Indenrigsminister har i Dag her i dette høje Ting og i Gaar i det høje Folketing fremdraget Spørgsmaalet om Landets Forsyning med Kvælstofgødning, og Ministeren har gjort opmærksom paa, at saaledes som Forholdene nu var, kunde denne Sag ikke have været ordnet paa en for Samfundet god Maade uden ved Hjælp af Loven af 7. August 1914. Paa den højtærede Indenrigsministers Foranledning skal jeg gøre nogle ganske faa Bemærkninger om hele dette Forhold.

Da det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (P. Jeppesen [Drusebjerg]), Folketingsmand Pinholt og jeg som Repræsentanter for Dansk Andelsgødningsforretning henvendte os til den højtærede Minister om Tilladelse til Indførsel af et Parti Norges Salpeter, som vi kunde købe, mødte vi Forstaaelse og villig Medhjælp i vore Bestræbelser hos den højtærede Indenrigsminister. Jeg har haft Lejlighed til at udtale dette adskillige Gange, og jeg har intet imod, at der gives mig en Lejlighed til at fremhæve dette her i det høje Ting. Den højtærede Indenrigsminister skuffede ikke vore gode Forventninger, da vi gik til ham og bad om hans Medvirken, og det vilde neppe nogen fornuftig Indenrigsminister have gjort. Naar den højtærede Indenrigsminister nu siger, at effektiv Medhjælp fra Ministerens Side kun var mulig i Henhold til Loven af 7. August, forstaaer jeg ikke dette ganske. Om det overhovedet havde været nødvendigt for Ministeren at søge anden Bemyndigelse end den, han har i Kraft af sin Indfyldelse som Indehaver af Embedet som Indenrigsminister, skal jeg lade ligge, men een Ting er sikker, den højtærede Indenrigsminister kunde være gaet til Rigsdagen og faaet dens Bemyndigelse til at foretage de Indgreb, som var fornødne i denne Sag. Vi har jo et meget nærliggende Eksempel paa, at Rigsdagens Bemyndigelse hurtig kan skaffes, vi havde i Gaar Lejlighed til baade i Folketinget og Landstinget paa en meget travl Dag at vedtage Smør- og Margarine-loven, og der blev endda Tid til et Samraad med Finansudvalgene om Sagen. Der er ingen Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister, hvis han overhovedet savnede nogen Bemyndigelse, gennem Rigsdagen kunde have faaet den fornødne Bemyndigelse. Saadanne Forsøg fra Kapitalmagts Side, som der i det foreliggende Tilfælde foreligger Eksempel paa, vil selvfølgelig